

Šance pro Mária v místě Jezdecký klub NOWA, Studánky.

30 květen v 19:50 ·

"Jezdectví je sportovní odvětví, kdy se kůň využívá pro jízdu v sedle." (Wikipedie).

A většině se nám asi při slově "sport" vybaví fyzická aktivita (málo komu asi třeba šachy). Pro mne je ale jezdeckví: souhrn mentálního, duševního a fyzického umění, které mi dovoluje využít schopnosti koně pro svou potřebu.

Jezdectví je ale pro mne také umění nelehké. Přísloví, že čím víc víš (umíš), tím víc víš, že víš (umíš) míní je zcela trefné.

Smířila jsem se, s tím, že v mém věku už nedosáhnu vrcholného umění, ale budu spadat do kategorie věčného studentstva. No co, však ono je to nakonec jedno, kdybych chtěla dělat

na úrovni třeba balet, asi by to nebylo jinak :)

Naneštěstí nepatřím do kategorie stýdlínů, co mají trauma z toho, že vypadají na tom koni pořád neschopně, navíc s léty a sebekritickým okem s nabývajícými svými tělesnými tvarovými nedokonalostmi hůř a hůř. Bez problémů proto své neschopnosti svěřím do rukou odborného trenéra. Dnes odborného..... a je mi líto, že jsem tyhle možnosti neměla před 20 lety a závidím těm, kdo dnes teprve začínají. Byť už v letech své vyspělosti.

Ale najít takového člověka, jenž bych mohla pasovat do téhle role svého trenéra.....noooooo....nároky nějak s léty a zkušenostmi zvedají laťku:) A když jsem v zimě začala hledat, a měla jsem to štěstí, že jsem jednoho našla, ani jsem nemyslela, že budu mít brzo takové štěstí, že najdu i dalšího.

O víkendu jsme se s kamarádkou vydaly na výlet, za účelem výuky jízdy koňmo do [Jezdecký klub NOWA, Studánky](#) a tam jsme se setkaly s učitelem jízdy, který je:

- teoreticky vzdělaný: já chci vědět co udělá můj krční sval s mou hlavou, když pohnu na koni svým levým malíčkem a co pak cítí, a proč, kůň. Pak můžu až totiž vědět, co bude dělat jeho která noha.
- praktik v oboru: má ty řeči, co mi lije do mozku vyzkoušené a prověřené a ví, jestli fungují
- dobrý pedagog (včetně bezmezní trpělivosti): zvládne odpovědět na mých 100x PROČ a po x-té mi bez nadávek, vztekání a mrzutosti - i když chápu, že i on je jen člověk, umí připomenout, kde mám holeň, kde patu, špičku, ruku, hlavu.... a proč!
- má obdobný náhled na problematiku: třeba právě na to, že při jízdě na koni musí se používat i hlava a "duše" - člověka i koně.

....krom toho zde jsou i vhodné koně, pro školení "neuměteli". Tyto objevit, ve spojitosti navíc s oním vhodným trenérem, považuji téměř za zázrak.

O terénech a tom, že si jde zde jako bonus užít příjemný čas s kamarády či přáteli, už ani nemluvíme:) Pokud tedy takové stejně zaměřené "spolujezdce" máte.)

K výuce samé.

Kamrádka je osobou jezdeckým zcela nepolíbenou. Má tichá závist! a tak jsme v pátek podvečer a večer strávili několik teoretických hodin základy, které ale jsou vhodné pro většinu nás věčných studentů. Něco si zopakujeme, znovu uvědomíme a něco jistě nového i dozvíme.

Po další dva dny jsme vždy dopoledne a odpoledne strávily cca 2 hodiny času na jízdárně pod odborným dohledem. V neděli na závěr jsme se vydali na krátkou projížďku i do terénu. Ano, i přesto, že kamarádka strávila prvních svých 6 hodin v sedle, nikdy nebyla na lonži, nikdo jí nevedl na vodítku....byla schopná samostatně vést koně a mohla si zkusit to, o co většině začátečníků a těch, kdož se chtějí "povořit" asi jde. Mocht se prostě projet loukou, lesem.....

Z mého pohledu za ty dva dny získala kvalitní základ a povědomí o tom, "co je to jízda koňmo". Jak se to řídí, jak se to hýbe - v kroku, a jak tomu velet. A zbavila se prvotního strachu a obavy z jízdy na koni. Toho, co tak normální dospělý soudný člověk v sobě mívá.

V podstatě pokud takto vybavený člověk nadále občas sedne na trošku vhodného koníka půjde se projít s trošku vhodným spolujezdce, má otevřenou cestu k procházkám v terénu. Zbytek je už na ní samé, co s tímto základem podnikne.

Já, šedý jezdecký (pod)průměr. Věčný začátečník, s nahromaděnými tunami jezdeckých zlovyků, jak už to tak u nás lesojezdců, co sedli za život na kde co a bez valné jezdecké průpravy, bývá.

Díky své reálné vědomosti o své fyzické schopnosti i neschopnosti jsem nebyla nijak překvapena výsledkem. Ale naštěstí se dostavilo to, co jsem očekávala.

Přesto že nyní aktivně pravidelně nejezdím (na koně se dostanu asi 1x za 2 měsíce) svaly nebolely, únava byla jen mírná ale zjistila jsem, že vládnu zcela i jinými partiiemi, o kterých jsem netušil. To po té, co jsem byla dlouhodobě korigována do té údajně správné skulptury, ve které člověk má vypadat jako "jezdec". Netušila jsem, že mě z jízdy na koni může bolet nějaký úpon co mi drží hlavu na krku, a to proto že mám blbě špičku nohy, a že mám i "něco" ve předu na holeni. Za léta na koňském hřbetě mě už pravda, bolelo kde co....ale toto.... A jednou snad dojdou k tomu, že mě ne jen nebudou bolet svaly, ale nebudou to ani vazy (klouby už v ten čas zase asi bohužel jo:/. Jenže než mě přestane bolet i to co jsem nevěděla že bolet může, chvíli to asi potrvá (asi dalších pár let).

Vzhledem k tomu, že jsem byla nucená po dva dny dělat mnohé věci úúúúúplně naopak, než jsem 20 let praktikovala, bylo to pro mne, přiznávám, dosti nesnadné (i když očekávaně). Holeň od koně - místo ke koni, špičky od koně - místo ke koni.... a v těch pozicích to občas fakt docvaklo a to koleno, které jsem musela nuceně pod jinými trenéry vkládat do sedla, tam zapadlo občas samo. A i chvíli samo drželo. Ne stehenními svaly, ale prostě se tam zakloubilo ....boha, a ta moje kolena myslela že umřou. To už asi ten věk:/ Ale fungovalo to:)

Přesto, že se mi podařilo z 6 hodin na jízdárně strávených z 95% v kroku - protože ano, proč pokračovat ve výcviku dál, když neumíte základ, být za "jezdce" dohromady asi jen 15 minut, občasné trenérovo zajásání, jooo, teď už to skoro začalo vypadat...nebo dobrý, už je to lepší, už ve stehenním sedu v klusu ti ty kolena neodskakují každý, ale jen každý druhý krok....je povzbuzující. A na chvíli vás přestanou bolet i kolena a zadek.) A hlavně, zanechají v konečném důsledku i ten pocit, že to třeba někdy půjde.)

Ne jen za ten pocit, ale i za veškerý čas, snahu pomoci, a informace (i radu pro mého žlutého koníka) velmi děkuji a budu se snažit nezanedbávat poznatky již nabyté a dojet si pro další. Snad se nakonec dohrabu za rok, dva, tři i k tomu, že jezdecky vospějí alespoň do té úrovně, že se domluví se svým žlutým érem....